

DATO: 06.06.2019

Sagsnr.2017-2910

**RETTE I ROSKILDE
DOM
afsagt den 6. juni 2019**

Sag BS-13951/2018-ROS

[Indklagede]
(advokat [Indklagede])
mod
Advokatnævnet
(advokat Arvid Andersen)

Denne afgørelse er truffet af dommer Anna Lindgren.

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 23. april 2018, drejer sig om, hvorvidt det var med rette, at Advokatnævnet ved kendelse af 23. marts 2018 pålagde advokat [indklagede] en bøde på 40.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik i forbindelse med, at hendes advokatfuldmægtig, [A], på internettet har fremsat ytringer og offentliggjort en række oplysninger om en modpart i en retssag. Advokat [indklagede] har nedlagt påstand om, at Advokatnævnets kendelse af 23. marts 2018 ophæves, subsidiært, at bøden nedsættes. Advokatnævnet har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Advokatnævnets afgørelse af 23. marts 2018 er sålydende:

” ...

KENDELSE

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over advokat [indklagede], [by], som principal for advokatfuldmægtig [A].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at advokat [indklagede] som principal for advokatfuldmægtig [A] har tilsidesat god advokatskik, herunder ved at have fremsat ytringer om hende og hendes datter på bl.a. Facebook i forbindelse med en sag om ophævelse af køb af en pony, hvor advokat [indklagede] som principal for [A] repræsenterede sælger.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 13. oktober 2017.

Sagsfremstilling:

[Klager] købte den 25. september 2015 en pony ved navn [X] til sin dengang 1 (1)årige datter. Hun ønskede senere at ophæve handlen, idet hun mente, at ponyen var farlig og utilregnelig. Sælgeren nægtede at tage ponyen retur, idet sælgeren mente, at det var [klager] og hendes datter, der havde ødelagt ponyen.

[Klager] indbragte på denne baggrund sagen for [byretten], idet hun gjorde gældende, at ponyen led af en væsentlig, hæveberettigende mangel. Advokat [B] bistod [klager] under sagen, mens advokatfuldmægtig [A] bistod sælger. I forbindelse med sagens forberedelse blev der den 23. september 2016 foretaget besigtigelse af en hestesmed, og der blev, over en 6 ugers periode, foretaget besigtigelse af ponyen af en skønsmand, hvis erklæring forelå den 6. november 2016. [Byretten] afsagde dom den 3. januar 2017, idet retten fandt, at ponyen led af en så væsentlig mangel, at [klager] havde været berettiget til at hæve handlen.

I e-mail af 4. januar 2017 til advokat [B] kommenterede advokatfuldmægtig [A] byretsdommen, idet hun skrev:

"Ja, den magiske Børnepony sag - ja, jeg kan godt forstå, at du er tilfreds med udfaldet. Det er jo rent trylleri.

Jeg har aldrig set sådan en Børnepony, som ophæver alle kriterier for håndtering og fysiske love.

Jeg har heller aldrig læst om disse magiske ponyer i nogle seriøse og lødige ridebøger.

Det næste bliver vel, at folk ønsker at købe en Pink My little Pony ;-)

Jeg er lige ved at drøfte anke med min klient, jeg vender tilbage vedrørende dette "Advokatfuldmægtig [A] skrev til 3. udgave af [magasin] en artikel om sagen. Det fremgår, at

hun blev kaldt "advokat". Artiklen blev delt af sælger på Facebookgruppen "[gruppenavn]" den

6. marts 2017. Af artiklen med overskriften "Retssagen om [...]" fremgår bl.a.:

"Køber fremsendte video sammen med sin første reklamation Videoen viste købers datter, som

savede ponyen i munden i så voldsom grad, at hendes hænder momentvis røg helt ned bag

knæene. Samtidig med denne smertefulde påvirkning af hestens mund, hamrede hun

schenklerne ind i hestens flanker. Ponyen reagerede kun ved at stoppe op.

...

Behandlingen blev værre ved de ifølge køber såkaldte professionelle ryttere.

Ponyen blev hevet i

munden nedefra, samtidig med rytteren hev i biddet. Ponyen blev tvunget til at galopere rundt,

hvor den var slået så meget fra, at halsen var vertikal. Ponyen begyndte først her sige fra ved at

stoppe op og stejle i mild grad.

...

Køber var ukyndig på enhver måde, og ponyen fremstod ved skønsforretningen med så dårlige

hove, at skønsmanden anmodede om smed, førend skønsforretningen overhovedet kunne

påbegyndes.

...

Skønsmanden oplyste ved min høring af ham i retten, at han ikke kunne garantere, at køber ikke havnede

i samme situation med den næste hest. "

Sælgeren af ponyen ankede sagen til Landsretten.

Advokatfuldmægtig [A] skrev til 4. udgave af [magasin] en ny artikel med titlen

"Dommen i

sagen om [...]" Advokatfuldmægtig [A] delte den 17. september 2017 artiklen på

Facebookgruppen "[gruppenavn]." Det fremgår bl.a. af artiklen:
"Køber forklarede endvidere tårevædet, at det var synd for hendes datter, at hendes datter intet gjorde forkert, selvom jeg i retten afspillede video, hvor datteren flåede så voldsomt i ponyens mund, at hendes hænder røg bagved knæene.

X-Factorloven

I proceduren citerede jeg filosofen ..., som betegner fænomenet X-Factorloven
Curling forældre med svigtende realitetssans vedrørende deres børns kompetencer. Selvsamme
børn stiller op i X-Factor, i den tro at de kan noget uden at kunne noget. I min afsluttende bemærkning sagde jeg: I den her sag føler jeg, at jeg repræsenterer min klient, ponyen, men også sagsøgte datter. Ponyen viser med al tydelighed, at den er ulykkelig over behandlingen.
Det er synd for ponyen, men også for sagsøgte datter. Hun lærer aldrig at ride og udsættes dagligt for livsfare. "

Den 22. september 2017 blev sagen hovedforhandlet i [landsret]. For sælger mødte advokat [C] ved advokat [indklagede]. Det fremgår, at advokatfuldmægtig [A] også var til stede. Efter votering kom retten med en tilkendegivelse til fordel for [klager], og sagen blev forligt på dette grundlag.

Advokatfuldmægtig [A] offentliggjorde den 24. september 2017 byretsdommen på Facebook, hvoraf [klager]s navn og adresse fremgik. Det fremgår endvidere, at sælger havde lagt en video af [klager]s datter på Facebookgruppen "[gruppenavn]." Sagen blev herefter debatteret, bl.a. på Facebookgruppen "[gruppenavn]" med deltagelse af bl.a. sælger og advokatfuldmægtig [A], der den 24. 25. og 26. september 2017 bl.a. skrev:
"Jeg vil blot tilføje, at skønsmandens konklusion var, at køber kunne havne i samme situation med den næste hest og enhver hest også en rideskole hest ville kunne reagere på denne behandling.

...

Faktisk blev det bevist ved den handelsundersøgende dyrlæge (betalt afkøber), at køber talte usandt om netop dette forhold om at føle sig presset, idet sælger faktisk opfordrede til at køber kiggede på flere heste, førend de besluttede sig.

...

I denne sag føler jeg, at jeg repræsenterer såvel min klient, hesten - men også købers datter, idet hun hver dag udsættes for fare.

...

Vi finder, at denne dom er stærkt bekymrende for fremtidig retspraksis. Særligt henset til at det blev dokumenteret, hvor forkert og smertefremkaldende købers håndtering og ridning af hesten var. Hesten blev redet stærkt ovenud og i ubalance, havde den fundet sig i behandlingen, da ville køber måske senere have held med at hæve handlet grundet sygdom som følge af fejlhåndtering. "

Efter det indgåede forlig i landsretten fulgte nogle forhandlinger om opfyldelse af forliget. Da sælgeren af ponyen ikke kunne rejse penge til opfyldelse af forliget, oplyste [klager], at ponyen ville blive solgt til anden side med henblik på at begrænse tabet. I den forbindelse skrev advokat [indklagede] den 28. september 2017, at ponyen ikke ville kunne sælges uden fogedretskendelse.

Ved e-mails af 29. september og 1. oktober 2017 til advokat [indklagede], bad [klager] om, at selve dommen og den private video af hendes datter på ponyen, som var delt på Facebook, blev fjernet. [Klager] bad endvidere om, at den hetz mod hende, der foregik på Facebook, blev stoppet.

[Indklagede] svarede på e-mail den 2. oktober 2017. Hun skrev bl.a.: "Jeg har slettet opslaget fra min facebookgruppe. Jeg kan ikke kontrollere debatten andre steder på facebook eller internettet. Jeg har ikke deltaget i debatten og agter ikke at

deltage i den.

Jeg beklager, at dommen var blevet offentliggjort uden anonymisering. Jeg skal dog understrege, at

dommen principielt er offentlig når den er hovedforhandlet.

Jeg har ingen kommentarer til den video, min klient har delt. Jeg har ikke haft del i} at den er blevet delt,

eller i debatten omkring videoen. Igen, jeg har ingen indflydelse på, hvad min klient gør med den video, du har sendt hende. "

Herefter fulgte fortsatte forhandlinger mellem [klager] og sælger om opfyldelse af forliget,

herunder forhandlinger om prisen på ponyen ved et salg. Det fremgår, at sælger havde oprettet

en Facebookgruppe ved navn " Hjælp [...]"

Ved e-mail af 19. oktober 2017 klagede [klager] til Datatilsynet over, at

advokatfuldmægtig [A]

havde lagt den ikke anonymiserede dom på Facebook, og at sælger havde lagt private videoer

af hendes datter på Facebook. Hun bad endvidere om, at Facebookgruppen "

Hjælp [...]" blev

lukket.

[Klager] oplyste i e-mail af 20. oktober 2017 til advokat [indklagede], at ponyen nu var solgt til

10.000 kr., som kunne fratrækkes det skyldige beløb, og at sagen blev sendt til fogedretten til

inddrivelse.

Det fremgår af sagen, at advokat [indklagede] administrerer Facebookgruppen "[gruppenavn]."

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at advokat [indklagede] som principal for advokatfuldmægtig [A] har

tilsidesat god advokatskik, herunder ved sin opførsel i forbindelse med retssagen, ved sine

ytringer i artikler og på Facebook, og ved at kalde sig "advokat".

[Klager] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at advokatfuldmægtig [A] i forbindelse med

skønsforretningen spurgte [klager]s datter om sagen og tillod sin klient at optage

video af

[klager]s håndtering af ponyen. [Klager] har endvidere gjort gældende, at advokatfuldmægtig [A] under hovedforhandlingen i både byret og landsret, herunder i forbindelse med afhøringen, opførte sig respektløst ved bl.a. at grine.

[Klager] har videre gjort gældende, at advokatfuldmægtig [A] ytringer i artiklerne i [magasin] og på Facebook, som har ført til en onskabsfuld hetz mod [klager] og hendes datter, er krænkende, injurierende og usande, og at hun er, blevet udstillet som hestemishandler og et uansvarligt menneske. Advokatfuldmægtig [A] har endvidere delt dommen med navn og adresse på Facebookgruppen [gruppenavn], som advokat [indklagede] administrerer, hvorved hendes navn kunne sammenkædes med de æreskrænkende udsagn.

Det er endelig gjort gældende, at advokat [indklagede] uberettiget har truet med fagedretten, da [klager] selv forsøgte at sælge ponyen.

Indklagede:

Advokat [indklagede] har påstået frifindelse og til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at advokatfuldmægtig [A] har været advokatfuldmægtig hos advokat [indklagede] siden den 1. januar 2017. At advokatfuldmægtig [A] i nogle sammenhænge er blevet præsenteret som advokat og ikke advokatfuldmægtig skyldes fejlagtig gengivelse af [A] oplysninger om sig selv. Advokat [indklagede] har endvidere anført, at spørgsmålet om injurier skal afgøres af domstolene og er udenfor Advokatnævnets kompetence. Det bemærkes, at det er advokatfuldmægtig [A]' opgave at tage sin klients parti, og der har ikke været forhold, der har givet anledning til irettesættelser fra dommeren. Alle advokater har sin egen stil, og der findes ikke retningslinjer for, hvad man må henvise til, og at man ikke må kritisere modparten. Advokat [indklagede] har ikke bemærket, at advokatfuldmægtig [A] skulle have opført sig

respektløst. [Klager]s egen advokat deltog også i skønsforretningen og fandt ikke anledning til at protestere over advokatfuldmægtig [A]' adfærd.

Det er endvidere anført, at oplysningerne i artiklerne, der blev delt på Facebook, er anonymiserede og udtryk for advokatfuldmægtig [A]' holdninger til dommen, hvilket står

hende frit for. Advokat [indklagede] har beklaget, at dommen blev lagt på Facebook uden

anonymisering, men der er ikke herved offentliggjort oplysninger, der ikke allerede var

offentlige. Advokat [indklagede] har ikke selv deltaget i debatten på Facebook og har ikke

iværksat nogen hetz mod [klager] eller hendes datter. Advokatfuldmægtig [A] stoppede med at

deltage i debatten på Facebook, da advokat [indklagede] bad hende om det. Hvad der i øvrigt

foregår på nettet, er uden for hendes kontrol.

Advokat [indklagede] har endelig anført, at man som advokat gerne må forsøge at forhindre en

disposition, som kan medføre et tab. På tidspunktet, hvor ponyen blev solgt, var ponyen hendes klients ejendom.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Fristen for at indgive klager over advokaters adfærd findes i retsplejelovens § 147 b, stk. 2, og i §

18 i bekendtgørelse nr. 20 af 17. januar 2008 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes

virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. Det fremgår heraf, at klager skal

indgives inden 1 år efter, at klageren er blevet bekendt med det forhold, som klagen vedrører.

Nævnet kan dog behandle en klage, der er indgivet senere, når fristoverskridelsen findes

rimeligt begrundet.

Advokatnævnet finder, at de klagepunkter, der vedrører tiden før den 13. oktober

2016,
herunder advokatfuldmægtig [A]' adfærd i forbindelse med skønsforretningen, er indgivet for
sent, og nævnet afviser derfor disse klagepunkter, idet der ikke foreligger nogen rimelig grund
til fristoverskridelsen.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med
god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at advokatfuldmægtig [A] med sine ytringer i artiklerne i [magasin],
som blev delt på Facebook, samt i flere andre indlæg på Facebook, er gået langt videre end
berettiget til varetægelse af sin klients interesser, og at hun dermed groft har tilsidesat god
advokatskik. Nævnet har herved lagt vægt på, at karakteren af ytringerne, den sammenhæng
og det forum, de fremkom i samt hyppigheden heraf, har udsat [klager] og hendes datter for en
unødigt krænkelse. Advokatnævnet har endvidere lagt vægt på, at advokatfuldmægtig [A] også
lagde [byretten]'s dom af 3. januar 2017 på Facebook med [klager]'s navn og adresse, hvorefter
det var muligt for en bred kreds af modtagere på Facebookgruppen at identificere [klager] og
hendes datter.

Advokatnævnet finder derimod, at det ikke er godtgjort, at advokatfuldmægtig [A] eller
advokat [indklagede] i øvrigt har handlet i strid med god advokatskik i forbindelse med
retssagen, herunder i forbindelse med hovedforhandlingerne eller forligsforhandlingerne.
Nævnet har herved lagt vægt på, at der må tillægges en advokat ganske vide grænser for under
en retssag at fremkomme med ytringer om advokatens eller klientens opfattelse af sagens
faktiske og retlige omstændigheder, når disse ytringer med rimelighed kan siges at understøtte
klientens påstande og anbringender i sagen.

For så vidt angår angivelsen af advokatfuldmægtig [A] som "advokat" i [magasin], lægger

Advokatnævnet til grund, at det er tale om [magasin]s fejlagtige gengivelse af advokatfuldmægtig [A] titel, og at hun således ikke selv har præsenteret sig som advokat.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat [indklagede] som principal for advokatfuldmægtig [A] i det ovenfor nævnte omfang groft har tilsidesat god advokatskik, jf.

retsplejelovens § 126, stk. 1.

Som følge af det anførte, herunder flerheden af tilsidesættelser og henset til, at advokat

[indklagede] ved kendelse af 15. december 2015 er pålagt en sanktion for tilsidesættelse af god

advokatskik, pålægger Advokatnævnet advokat [indklagede] en bøde på 40.000 kr. i medfør af

retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Advokat [indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af

kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

En del af klagen afvises, og i øvrigt pålægges advokat [indklagede] en bøde til statskassen på

40.000 kr.

..."

Forklaringer

Under hovedforhandlingen er der afgivet partsforklaring af advokat [indklagede] og vidneforklaring af advokatfuldmægtig [A].

Advokat [indklagede] har forklaret, at hun er [...] år gammel. Hun har været advokat siden [...]. Hendes advokatvirksomhed er lille, og hun kan lide jobbet som advokat. For hende gælder det om at gøre arbejdet på en etisk korrekt måde.

Hun kan ikke huske, hvordan hun kom i kontakt med [A], men inden [A] blev ansat hos hende, var hun advokatfuldmægtig hos [D]. [A] er meget grundig i sit arbejde. Hun er ekstrem dygtig til at oplyse en sag, men hun kan have svært ved at begrænse sig. Hun er et meget ærligt menneske. Da [A] allerede havde

fungeret som advokatfuldmægtig i nogle år, da hun blev ansat hos hende i januar 2017, havde hun en forventning om, at [A] havde en solid viden, men det gik op for

hende, at [A] i de tre foregående år ikke havde fået den vejledning, som hun burde have fået. Der var ikke noget i [A] adfærd der tydede på, at det var svært for hende at skifte job, og [A] gav ikke udtryk for nogle mangler ved hendes uddannelse. [A] fortalte senere, at hun stort set ikke havde arbejdet sammen med sin tidligere principal.

Hun var ikke involveret i at skrive de to artikler. Hun læste artiklerne inden de blev offentliggjort, og der var ikke noget der gav hende anledning til at rette i dem. [A] funktion i facebookgruppen var at være ordstyrer.

[A] offentliggjorde dommen uden at aftale det med hende. [A] har fortsat de samme opgaver med facebookgruppen som tidligere. [A] havde i starten en tendens til at skrive om noget, som ikke havde med jura at gøre, f.eks. vejlede om foder mv. Hun tog en snak med [A] om det, da det er vigtigt for hende, at indlæg på facebookgruppen handlede om juridiske problemer.

[A] havde fri og befandt sig på [seværdighed], da dommen blev offentliggjort. Hun opdagede det først ultimo september da sagen begyndte. [Klager] kontaktede hende, og hun forsøgte forgæves at få fat på [A]. Hun var usikker på om hun skulle fjerne opslaget, men hun lukkede opslaget, så man ikke længere kunne kommentere det. Hun havde ingen grund til at tro, at [A] ville offentliggøre dommen i uanonymiseret form. De har tidligere offentliggjort domme, men de har været anonymiserede.

Hun ville aldrig offentliggøre en dom, der ikke var anonymiseret. Det er ikke relevant i forhold til deres gruppe, hvor det mere handler om sagen. Hun har i lyset af denne sag været ekstrem hård ved [A]. [A] blev afskediget, men de blev herefter enige om at fortsætte samarbejde. Hun er dog mere opmærksom på hende og lytter somme tider på hendes telefonsamtaler og ser hendes processkrifter igennem og overværer hende i retten.

Hun har haft med heste at gøre altid og har reddet siden hun var 7 år. Der er mange følelser og konflikter i forbindelse med hestesager, og derfor er de ofte vanskelige.

Hun er ikke enig i klagers forståelse af dommen eller hvad der bliver skrevet af opslag. Hun synes at klager har misforstået nogle ting.

Man kan melde sig ind i facebookgruppen og stille spørgsmål og få svar. På et tidspunkt kom der mange irrelevante indslag, og derfor lavede hun det sådan, at alle opslag skulle godkendes. Det godkendes af hende og [A] og [Z].

Hun kan ikke huske hvornår hun indførte at opslag skulle screenes, men i

september 2017 var det helt sikkert sådan. Kun andres opslag. Hun kan ikke huske om hun løbende har holdt øje med [A]s opslag. [A] kunne selv lægge opslag op, men hun havde lov til det i foråret 2017.

Hun kan ikke huske om hun har instrueret [A], men de har talt om, at de ikke vil medvirke til noget hetz. Hun vejledte også om at det ikke handlede om foder. Hun har været meget opmærksom på, hvad facebookgruppen handlede om.

På hendes hjemmeside kan man klikke sig ind på facebookgruppen.

[A] har forklaret, at hun er [...] år gammel. Hun har været advokatfuldmægtig siden 1. marts [...] og hos advokat [indklagede] siden 1. januar [...]. Før hendes ansættelse hos advokat [indklagede] var hun ansat som fuldmægtig hos [D] hos [advokatfirma]. Hun blev opsagt til den [...] på et tidspunkt, hvor hun havde været ansat i mere end tre år. Hun blev fyret, da hun bad om at komme på kursus.

Civilstyrelsen vil ikke godkende hendes ansættelse hos [D], da styrelsen ikke mener, at hun har været under tilsyn. Styrelsen mente, at hun havde været freelance advokatfuldmægtig, hvilket der ikke er noget der hedder.

Hun havde det ikke særlig godt, da hun skiftede arbejde, og hun fortalte ikke [indklagede] om det. Ingen ville have ansat hende, hvis hun ikke havde haft et eneste kursus. Hun klagede over [D], men hendes klage blev ikke behandlet. Hun kontaktede advokatsamfundet seks gange, før hun publicerede dommen. Hun kontaktede dem i alt 10 gange.

Hendes arbejdsopgaver hos [indklagede] består i sagsbehandling, klientmøder, møder i retten og i retshjælpen. Advokat [indklagede] er meget dygtig til at instruere hende. Da hun var ansat hos [D] arbejdede de ofte på forskellige kontorer og mange gange foregik hans vejledning af hende, mens han kørte i bil. Hos [indklagede] er det helt anderledes. [indklagede] har sågar købt tøj til hende.

[Indklagede]s måde at instruere hende på har ændret sig efter, at hun offentliggjorde dommen. Hun havde det virkelig dårligt forud for offentliggørelsen af dommen. Det fremgår også af hendes lægejournal, som er medtaget i materialesamlingen, at hun var ked af det. Hun havde mistet tiltroen til at noget kunne fungere. Da hun publicerede dommen, havde hun været fuldmægtig i 3½ år.

[Indklagede] er fantastisk dygtig og et meget ordentligt menneske, der sætter moral og etik højt, hvilket ikke gælder for alle. Hun offentliggjorde dommen i sin fritid. Det var noget hun gjorde af egen fri vilje, og det var efter, at sagen var slut. Det var uden aftale med [indklagede], at dommen blev offentliggjort. Hun var

frustreret og ønskede faktisk ikke at være advokat. Det var en måde at komme ud af det på. Det var ugennemtnækt. Hun kunne ikke holde ud at hendes klient blev behandlet så uretfærdigt.

Hun mener ikke, at klager har forstået udfaldet af dommen. Alle de ytringer hun er fremkommet med og har offentliggjort, fremgår af dommen. Dyr lægen overhørte, at hendes klient sagde til klager, at hun skulle se på andre heste. Dommen som er medtaget (ekstraktens s. 68) var en sag, hun havde hos [D]. Hun mener, at det var efter aftale med [indklagede] og klienten, at dommen blev lagt på facebookgruppen.

[Indklagede] havde ingen mulighed for at forudse, at hun ville offentliggøre dommen uden at anonymisere den. Hun føler sig meget uretfærdigt behandlet i denne sag. Hun er generelt et menneske som folk stoler på. Hun har aldrig gjort noget tilsvarende før eller efter. Men når hun møder meget modstand, så forsøger hun at tænke konstruktivt og gøre noget ved det. Hun følte sig presset af truslerne fra [D] og advokat [E]. [D] tilbageholdt hendes løn i 6 måneder og hun vidste ikke om hun ville kunne få noget job.

Da hun publicerede dommen i efteråret 2017, skulle hun deltage i et hesteshow på [seværdighed]. Hun havde fri fra arbejde et par dage. Hun er ikke underlagt instruktionsbeføjelser i hendes fritid.

Hun har aldrig offentliggjort en dom med navn før. Det er farligt det som klager har foretaget sig. Hun har gjort hesten så aggressiv, at den har lyst til at slå mennesker ihjel. Hendes intention var ikke at tilsvine klager, men hun var meget følelsesmæssigt involveret i sagen.

Parternes synspunkter

[Indklagede] har procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, hvori er anført følgende:

”...

Byretsdommen blev offentliggjort i advokatfuldmægtig [A]’ fritid.

Artiklerne til [magasin] blev udarbejdet i advokatfuldmægtig [A]’ fritid.

Advokatfuldmægtig [A]’ deltagelse i diverse debatter på internettet om sagen er sket i advokatfuldmægtig [A]’ fritid.

[A]’ offentliggørelse af oplysninger eller ytringer er således ikke sket i forbindelse med [A]’ hverv som advokatfuldmægtig.

Forholdet er således omfattet af § 126, stk. 4 i retsplejeloven, som handler om advokatens adfærd uden for advokatfirmaet.

Principalen kan ikke pålægges en tilsynsforpligtelse med advokatfuldmægtigen i dennes fritid.

Allerede af den grund er nævnets kendelse forkert og skal ophæves. På tidspunktet for offentliggørelsen af dommen og deltagelsen i debatterne var sagen afsluttet i landsretten.

Offentliggørelse af dommen uden anonymisering og [A]' ytringer om sagen lå derfor uden for selve behandlingen af sagen.

Offentliggørelsen af dommen og [A]' ytringer lå derfor uden for, hvad sagsøger kunne påregne og dermed tage højde for i sit tilsyn med og instruktion af advokatfuldmægtig [A].

Domsforhandlinger er offentlige.

Navne på sagsparterne fremgår af domstolenes retslistes.

Enhver, der anmoder om det, vil få tilsendt domsudskriftet uden anonymisering. Advokatfuldmægtig [A] har således ikke offentliggjort oplysninger, der ikke allerede var tilgængelige.

Sagen er offentliggjort i en lukket kreds, der består af mennesker, der beskæftiger sig med heste, herunder køb og salg af heste.

Oplysningerne i sagen har stor betydning for mennesker, der ønsker at sælge en hest.

[A]' ytringer er derfor fremsat i en debat om et væsentligt emne for den kreds af mennesker, der har fået adgang til [A]' ytringer.

Dette taler for en udstrakt ytringsfrihed om emnet, og [A]' ytringer er således straffri.

Som følge heraf skal sagsøger ikke stilles til ansvar for [A]' ytringer.

AD ADVOKATENS ANSVAR FOR ADVOKATFULDMÆGTIGENS HANDLINGER

Artiklerne i [magasin] blev publiceret, mens sagen blev behandlet på mit kontor,

men artiklerne var anonymiserede. Der var intet i artiklerne, der kunne forbinde dem med klagers person.

Dommen blev først offentliggjort efter, at min behandling af sagen var afsluttet.

AD PÅREGNELIGHED

I B-1722-16 fandt [landsret], at advokatfuldmægtigens handlinger havde så ekstraordinær karakter, at de lå uden for, hvad advokaten kunne påregne, uanset at han ikke førte tilsyn med advokatfuldmægtigen. Det medførte, at Landsretten fandt, der ikke var grundlag for at statuere, at advokaten havde handlet i strid med god advokatskik fsva de ekstraordinære handlinger.

I nærværende sag har jeg ført tilsyn med advokatfuldmægtig [A], men den 24.9.2017, da dommen blev offentliggjort, og de følgende dage, da debatten pågik, havde advokatfuldmægtig [A] ferie, hvorfor jeg fandt, at det ikke var hverken muligt, passende eller nødvendigt at føre tilsyn med hende.

At [A] er tildelt administratorrettigheder i facebook-gruppen, ændrer ikke herved, idet et ansvar for fuldmægtigens handlinger i eksempelvis ferieperioder vil indebære, at fuldmægtigen skal fratages alle rettigheder, når fuldmægtigen går på ferie.

I ovennævnte dom fandt Landsretten, at advokaten på trods af manglende tilsyn med (og sandsynligvis dermed også manglende instruktion af) fuldmægtigen, at der var handlinger, der var af så ekstraordinær karakter, at advokaten ikke skulle have ansvaret for dem.

Fuldmægtigens handlinger i ovennævnte sag lå endda inden for, hvad tredjemand med rimelighed ville kunne opfatte som udført i virksomhedens navn, idet forseelsen lå i breve, fuldmægtigen havde sendt og fuldmægtigens fremmøde hos et selskab med henblik på effektivering af en virksomhedsovertagelse. Til forskel herfra er [A]' optræden på facebook ikke sket som led i udførelsen af sit arbejde som advokatfuldmægtig.

At [A]' optræden på facebook er sket uden for forretningsforhold eller andre forhold af økonomisk art, ændrer ikke ved, at den er sket i [A]' fritid, og dermed er sket uden for advokatvirksomhedens område.

Advokatnævnet bestrider, at [A] adfærd er af en så upåregnelig eller privat karakter, at advokat [indklagede] kan fritages for principalansvaret. Men Advokatnævnet har ikke gjort nærmere rede for med hvilken begrundelse, nævnet finder, at adfærden var påregnelig for mig.

[A] har været administrator på facebook-gruppen, og vi har drøftet alle opslag

forud for deres offentliggørelse. Der har aldrig tidligere været anledning til at drøfte, om domme skulle anonymiseres før offentliggørelse, hvilket ses af bilag 12, der er et opslag af [A] fra marts 2017. Det fremgår heraf, at dommen er anonymiseret (vores egen klients navn fremgår efter aftale med hende).

Det fastholdes derfor, at det var upåregneligt for mig, at [A] ville offentliggøre dommen uden anonymisering.

AD YTRINGSFRIHED OG ADVOKATANSVAR

I U.2018.1160H supplerer Højesteret sine bemærkninger om ytringsfriheden i forhold til retsplejelovens § 126 med:

Det må dog vurderes i det enkelte tilfælde, om det indgreb i advokatens ytringsfrihed, som følger af reglerne om god advokatskik, herunder sanktionen, står i rimeligt forhold til formålet med begrænsningen, dvs. om indgrebet er proportionalt.

De kommentarer, som [A] har skrevet på facebook om sagen, er alle at finde i retsbogens gengivelse af hovedforhandlingen. Ydermere var hovedforhandlingen offentlig, og parternes navne og byer fremgår af det udskrift, man kan bestille i retten. Klagers fulde adresse kan findes ved at søge på hendes navn.

Bilag 13 viser et opslag på Højesterets hjemmeside, hvor den offentliggjorte dom ikke er anonymiseret.

Det gøres derfor gældende, at der ikke er offentliggjort oplysninger, som ikke allerede var offentligt tilgængelige, og at den begrænsning i ytringsfriheden, der følger af nævnets afgørelse savner formål, og derfor allerede af den grund er disproportional.

AD SANKTIONENS STØRRELSE

U.2018.1160H, som Advokatnævnet har henvist til, er en ganske speciel dom i forhold til Højesterets opfattelse af nævnets praksis vedrørende sanktionsfastsættelsen. Dommen skal ses i sammenhæng med U.2012.616H og U.2009.1815H, der vedrører samme advokat.

I U.2012.616H bemærkede Landsretten, at pgl. advokat havde overtrådt advokatpligterne i 3 aktuelle sager og i øvrigt gentagne gange havde overtrådt advokatpligterne siden 1998. Advokatnævnet havde frakendt advokaten retten til at drive advokatvirksomhed indtil videre. Landsretten ændrede dette til en frakendelsesperiode på 1 år. Højesteret ændrede sanktionen til en bøde på kr. 50.000 uden frakendelse af retten til at drive advokatvirksomhed.

På trods af de mange gentagelser fra advokatens side, er Advokatnævnets sanktion flere gange blevet lempet af Højesteret. I U.2009.1815 ændredes bøden

fra

kr. 25.000 til kr. 5.000. I U.2012.616H ændredes en frakendelse af retten til at drive advokatvirksomhed til en bøde på kr. 50.000.

Først med U.2018.1160H stadfæstede Højesteret den af nævnet pålagte bøde på kr.

100.000. Og dette skete med henvisning til de mange gentagelser og med henvisning til, at gentagelserne skete trods flere højesteretsdomme og et par landsretsdomme, hvor advokaten var dømt til at hæfte solidarisk med sine klienter for sagsomkostninger.

Allerede på grund af omfanget af overtrædelserne i højesteretsdommene er der ingen sammenligning mellem disse og nærværende sag.

Dommens manglende relevans i forhold til nærværende sag understreges yderligere af, at der i de sager, højesteretsdommene handler om, er tale om helt andre forseelser end den, der er til bedømmelse i nærværende sag.

Ved fastlæggelsen af sanktionen for advokatens facebook-kommentar i U.2018.1160H er der i Højesteret lagt vægt på den intimidering af vidnerne i en verserende retssag, som advokatens facebook-udtalelser er udtryk for.

I nærværende sag er der ikke sket nogen intimidering, idet sagen var slut, da [A] offentliggjorde dommen og deltog i debatten på facebook.

AD GENTAGELSESVIRKNING

Advokatnævnet henviser til, at Højesteret i U2018.1160H udtaler, at Højesteret ikke finder anledning til at tilsidesætte Advokatnævnets praksis om, at bøden i gentagelsestilfælde fordobles.

I 2015 fik jeg en bøde på kr. 10.000 af Advokatnævnet. Når der i nærværende sag gives en bøde på kr. 40.000, er der ikke tale om en fordobling af den tidligere givne sanktion. Bøden på kr. 40.000 i nærværende sag er en firdobling af den tidligere givne sanktion i 2015.

Endelig er der i højesteretsdommene tale om gentagne grove forseelser, der indebar risiko for økonomisk tab og personlige konsekvenser (som unødigt retsforfølgelse, grundløse politianmeldelser, indgriben i retssagernes oplysning og falske klienter).

Disse forseelser tåler heller ikke sammenligning med de sager, hvor sagsøger er pålagt sanktioner af nævnet. Sagen fra 2015 handlede om smølg og en fejloplysning til klienten, og nærværende sag handler om udtalelser i en afgrænset kreds.

...”

Advokatnævnet har procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, hvori er anført følgende anbringender:

”...

Sagen rejser tre hovedtemaer.

For det første skal retten tage stilling til om de konkrete handlinger – i form af ytringer og opslag på Facebook – foretaget af advokatfuldmægtig [A] i strid med god advokatskik.

For det andet skal retten tage stilling til om advokat [indklagede] som principal for advokatfuldmægtig [A] hæfter for dennes adfærd i strid med god advokatskik.

Endelig for det tredje skal retten tage stilling til hvorvidt den idømte disciplinærbøde på kr. 40.000 er rimelig.

Ad forseelsen

Advokatnævnet gør gældende, at advokatfuldmægtig [A] udsagn i de artikler i [magasin], der blev delt på Facebook, og i de øvrige opslag, som hun har foretaget, har udsat klager [klager] og hendes datter for en unødigt krænkelse, hvorfor der er sket en tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Det kan således lægges til grund, at advokatfuldmægtig [A] i en artikel i Hestemagasinet anførte (jf. bilag B) følgende:

”Retssagen om [...]”

Køber fremsendte video sammen med sin første reklamation. Videoen viste købers datter, som savede ponyen i munden i så voldsom grad, at hendes hænder momentvis røg helt ned bag knæene. Samtidig med denne smertefulde påvirkning af hestens mund, hamrede hun schenklene ind i hestens flanker.* Ponyen reagerede kun ved at stoppe op. Behandlingen blev værre ved de ifølge køber såkaldte professionelle ryttere. Ponyen blev hevet i munden nedefra, samtidig med rytteren hev i biddet.* Ponyen blev tvunget til at galopere rundt, hvor den var slået så meget fra, at halsen var vertikal. Ponyen begyndte først her sige fra ved at stoppe op og stejle i mild grad. [...]

Køber var ukyndig på enhver måde, og ponyen fremstod ved skønsforretningen med så

dårlige hove, at skønsmanden anmodede om smed, førend skønsforretningen overhovedet

kunne påbegyndes.

Skønsmanden oplyste ved min høring af ham i retten, at han ikke kunne garantere, at køber

ikke havnede i samme situation med den næste hest.*"

*Mine fremhævelser

Det kan også lægges til grund, at artiklen efterfølgende blev delt på Facebook af advokat [indklagede]s klient, jf. bilag C.

Det kan endvidere lægges til grund, at advokatfuldmægtig [A] på ny den 22. maj 2017 omtalte sagen i en artikel i 4. udgave af [magasin] med titlen "Dommen i sagen om [...]", og at artiklen på ny blev delt på Facebookgruppen "[gruppenavn]" (bilag D), ligesom det kan lægges til grund, at advokatfuldmægtig [A] om modparten i retssagen (køber) anførte:

"Køber forklarede endvidere tårevædet, at det var synd for hendes datter, at hendes datter

intet gjorde forkert, selvom jeg i retten afspillede video, hvor datteren flåede så voldsomt i

ponyens mund, at hendes hænder røg bagved knæene.*

X-Factorloven

I proceduren citerede jeg filosofen ..., som betegner fænomenet X-Factorloven – Curling forældre med svigtende realitetssans vedrørende deres børns kompetencer.

Selvsamme børn stiller op i X-Factor, i den tro at de kan noget uden at kunne noget.* I min

afsluttende bemærkninger sagde jeg: I den her sag føler jeg, at jeg repræsenterer min klient,

ponyen, men også sagsøgtes datter. Ponyen viser med al tydelighed, at den er ulykkelig over

behandlingen. Det er synd for ponyen, men også for sagsøgtes datter. Hun lærer aldrig at

ride og udsættes dagligt for livsfare."

*Mine fremhævelser

Det kan ligeledes lægges til grund, at advokatfuldmægtig [A] – efter at ankesagen ved [landsret] var blevet forligt til fordel for [klager] – offentliggjorde byretsdommen af 3. januar 2017 i Facebookgruppen [gruppenavn] (bilag E), og at dommen ikke var anonymiseret, således at [klager]s navn og adresse fremgik af dommen.

Endelig kan det lægges til grund, at advokatfuldmægtig [A] efterfølgende i perioden 24. - 26. september 2017 på Facebook – herunder i Facebookgruppen "[gruppenavn]" – blandt andet udtalte (bilag F):

"Jeg vil blot tilføje, at skønsmandens konklusion var, at køber kunne havne i samme situation med den næste hest og enhver hest – også en rideskole hest ville kunne reagere på denne behandling*.

[...]

Faktisk blev det bevist – ved den handelsundersøgende dyrlæge (betalt af køber), at køber

talte usandt om netop dette forhold om at føle sig presset*, idet sælger faktisk opfordrede til

at køber kiggede på flere heste, førend de besluttede sig.

[...]

I denne sag føler jeg, at jeg repræsenterer såvel min klient, hesten – men også købers datter,

idet hun hver dag udsættes for fare. *

[...]

Vi finder, at denne dom er stærkt bekymrende for fremtidig retspraksis. Særligt henset til at

det blev dokumenteret, hvor forkert og smertefremkaldende købers håndtering og ridning af

hesten var. Hesten blev redet stærkt ovenud og i ubalance*, havde den fundet sig i behandlingen, da ville køber måske senere have held med at hæve handlet grundet sygdom

som følge af fejlhåndtering."

*Mine fremhævelser

Det gøres på denne baggrund gældende, at advokatfuldmægtig [A] ved sine gentagne og helt overflødige beskrivelser af og udsagn om [klager] og hendes datter i artikler og i opslag på Facebook-fora for hesteinteresserede har udsat [klager] og hendes datter for en unødvendig og grov krænkelse, idet det i den forbindelse bemærkes, at det var muligt for en bred kreds af personer at identificere [klager] og hendes datter som følge af, at advokatfuldmægtig [A] havde lagt [byretten]s dom af 3. januar 2017 på Facebook uden at fjerne [klager]s navn og adresse.

Det forhold, at det er lykkedes advokatfuldmægtig [A] far at skaffe en kun delvis anonymiseret udgave af dommen ved at rette henvendelse til [byretten] ændrer ikke på, at advokatfuldmægtig [A] har gjort sig skyldig i en grov overtrædelse af god advokatskik, idet Advokatnævnet kan bemærke, at det er offentliggørelsen af [klager]s navn sammenholdt med de krænkende udsagn, der udgør en overtrædelse af god advokatskik, og ikke offentliggørelsen alene.

Det gøres på denne baggrund gældende, at advokatfuldmægtig [A] er gået langt videre end hvad en berettiget varetagelse af sin klients interesser kunne begrunde,

og at hun derfor groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. de Advokatetiske Regler pkt. 9.1.

Ad advokatens ansvar for sin advokatfuldmægtigs handlinger

Det gøres gældende, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik i forbindelse med, at den under hende autoriserede advokatfuldmægtig har omtalt modparten i retssagen om den mangelfulde pony i [magasin] og i en række opslag på Facebook, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. de Advokatetiske Regler pkt. 7. Det kan lægges til grund, at [A] på tidspunkterne for opslagene og fremsættelse af udsagnene om [klager] var autoriseret som advokatfuldmægtig under advokat [indklagede], og at overtrædelserne af god advokatskik således fandt sted mens [A] var ansat som advokatfuldmægtig hos advokat [indklagede].

Det kan også lægges til grund, at advokat [indklagede] er administrator af Facebooksiden og Facebookgruppen "[gruppenavn]", og at advokat [indklagede] anvender internetsiden og gruppen til markedsføring af sin advokatvirksomhed hvorfor advokatfuldmægtig [A] udsagn og opslag på "[gruppenavn]" er knyttet til varetagelsen af hvervet for advokat [indklagede].

Det kan endvidere lægges til grund, at advokat [indklagede] som administrator af "[gruppenavn]" enten har godkendt eller har været bekendt med de opslag advokatfuldmægtig [A] har foretaget på siderne, jf. det i bilag 3, side 1, anførte, samt bilag G. Det kan i den forbindelse lægges til grund, at i det omfang, at advokatfuldmægtig [A] har haft administratorrettigheder til "[gruppenavn]", er det sket efter bemyndigelse fra advokat [indklagede].

Advokatnævnet gør på denne baggrund gældende, at advokat [indklagede] som principal er ansvarlig for, at advokatfuldmægtig [A] foretog en række opslag på Facebook vedrørende modparten i retssagen om den mangelfulde pony. Principalansvaret er et hæftelsesansvar, som ikke forudsætter, at advokat [indklagede] selv har tilsidesat god advokatskik.

Det gøres således gældende, at advokat [indklagede] enten som administrator selv har godkendt [A] opslag på Facebook, eller at hun har givet [A] administratorrettigheder til Facebook-gruppen/siden. Såfremt advokat [indklagede] selv har godkendt opslagene, bærer hun selv ansvaret for de synspunkter, der fremføres i opslagene. Såfremt advokat [indklagede] har givet advokatfuldmægtig [A] administratorrettigheder til Facebook-siden (og gruppen) påhviler der advokat [indklagede] en forpligtelse til aktivt at forhindre advokatfuldmægtig [A] i at fremføre krænkende udsagn på advokatfirmaets Facebook-side ved eksempelvis at instruere advokatfuldmægtig [A] i, hvilke grænser reglerne om god advokatskik fastlægger for advokatens ytringer. Det bestrides, at advokatfuldmægtig [A] adfærd er af en så upåregnelig eller privat

karakter, at advokat [indklagede] kan fritages for principalansvaret efter de Advokatetiske Regler pkt. 7.

Advokatnævnet gør således gældende, at advokatfuldmægtig [A] adfærd ikke var af en sådan karakter, at den har været upåregnelig eller uventet for advokat [indklagede], og hun er derfor ansvarlig for [A] handlinger. Det gøres i øvrigt gældende, at én af principalens væsentligste forpligtelser overfor advokatfuldmægtigen består i at instruere fuldmægtigen i, hvor grænserne for advokatens bistand går, og det forhold, at advokatfuldmægtigen ytrer sig på en måde, som principalen ikke har forventet, kan ikke fritage for principalansvaret, men understreger blot, at principalen ikke har været tydelig nok i sin instruktion af advokatfuldmægtigen.

I forhold til synspunktet om, at advokatfuldmægtig [A] handlinger har fundet sted i hendes fritid, og at advokat [indklagede] som principal ikke kan gøres ansvarlig for handlinger, der er foretaget i fuldmægtigens fritid, kan det bemærkes, at det for vurderingen af, hvorvidt advokat [indklagede] er ansvarlig for [A] adfærd, er helt underordnet, hvornår overtrædelserne af god advokatskik har fundet sted. Det afgørende er derimod, i hvilken sammenhæng overtrædelserne af god advokatskik er sket. Det kan efter Advokatnævnets opfattelse helt utvivlsomt lægges til grund, at advokatfuldmægtig [A] opslag på Facebook kan betragtes som led i udførelsen af hendes arbejde som advokatfuldmægtig, idet opslagene relaterede sig til en konkret retssag, der blev behandlet af advokat [indklagede].

Hertil kommer, at oplagene i det væsentlige er sket på advokat [indklagede]s Facebook-side/gruppe "[gruppenavn]". Det kan derfor lægges til grund, at advokatfuldmægtig [A] handlinger har fundet sted som led i hendes arbejde som advokatfuldmægtig, jf. også bilag D, hvoraf det direkte fremgår, at omtalen af retssagen om den mangelfulde pony indgår i markedsføringen af advokat [indklagede] advokatvirksomhed.

Advokatnævnet kan i forhold til advokat [indklagede]s synspunkt om, at "forholdet er omfattet af retsplejelovens § 126, stk. 4, som handler om advokatens adfærd uden for advokatfirmaet", bemærke, at retsplejelovens § 126, stk. 4, foreskriver, at en advokat ikke uden for sin advokatvirksomhed i forretningsforhold eller i andre forhold af økonomisk art, må udvise en adfærd, der er uværdig for en advokat, og at advokat [indklagede]s subsumption og fortolkning ikke stemmer overens med bestemmelsens ordlyd. Advokatnævnet gør dog gældende, at bestemmelsen slet ikke er relevant for nærværende sag, idet der utvivlsomt er tale om handlinger, der relaterer sig til advokat [indklagede]s arbejde som advokat og derfor er omfattet af retsplejelovens § 126, stk. 1.

Det gøres i forhold til advokat [indklagede]s synspunkt om, at advokatfuldmægtig [A] ytringer har været en del af en væsentlig debat, og at der derfor gælder en udstrakt ytringsfrihed, gældende, at der for advokater – og almindelige mennesker – nok består en formel ytringsfrihed i medfør af grundlovens § 77 og menneskerettighedskonventionens artikel 10, men at denne ytringsfrihed naturligvis ikke er uindskrænket, idet ytringsfriheden eksempelvis er begrænset af injuriebestemmelserne i straffeloven. I U.2012.616H har Højesteret om advokaters ytringsfrihed blandt andet udtalt, at den formelle ytringsfrihed er begrænset af reglerne om god advokatskik. Det anføres i præmisserne således, at:

” [...] ”

Advokat A har anført, at hans handlinger er omfattet af beskyttelsen af ytringsfriheden efter

den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 10 og derfor er legitime.

Ytringsfriheden er imidlertid begrænset ved bestemmelsen i retsplejelovens § 126 om

iagttagelse af god advokatskik. Højesteret finder, at denne begrænsning må anses for

nødvendig i et demokratisk samfund for at beskytte andres rettigheder, og at begrænsningen

står i rimeligt forhold til formålet. Det bemærkes herved, at begrænsningen ikke på nogen

måde har hindret advokat A og hans klienter i at kritisere og anfægte de trufne afgørelser,

herunder ved at indbringe dem for højere administrativ instans eller for domstolene.

Artikel

10 i menneskerettighedskonventionen kan derfor ikke føre til at anse advokat A's handlinger

for lovlige.

[...] ”

Advokatnævnet gør på denne baggrund gældende, at grundlovens § 77 og menneskerettighedskonventionens artikel 10 ikke giver advokatfuldmægtig [A] en videre adgang til at udtale sig krænkende om [klager] og hendes datter på Facebook, idet det i den forbindelse skal fremhæves, at advokatfuldmægtig [A] opslag på Facebook ikke bestod af en saglig analyse af byretsdommen, men derimod bestod i en række krænkende beskrivelser af [klager] og hendes datter. Sådanne udtalelser er helt utvivlsomt i strid med god advokatskik uagtet at der gælder en formel ytringsfrihed i henhold til grundlovens § 77.

Advokat [indklagede] skal som principal for advokatfuldmægtig [A] derfor pålægges en disciplinærbøde, jf. retsplejelovens § 147c, stk. 1.

Ad sagsøgers hæftelse for sin ansatte advokatfuldmægtigs handlinger

Sagsøgers hæftelse for sin advokatfuldmægtigs handlinger følger først og fremmest af det almindelige principalansvar, jf. Danske Lov 3-19-2.

Hæftelsen for adfærd i strid med god advokatskik jf. retsplejelovens § 126 er tillige, som anført i svarskriftet, udtrykkeligt forankret i de advokatetiske reglers pkt. 7, hvori det hedder:

”Det påhviler advokater, der beskæftiger autoriserede advokatfuldmægtige, at sikre, at

fuldmægtigen får en forsvarlig praktisk uddannelse med henblik på erhvervelse af advokatbeskikkelse, herunder indsigt i og forståelse for de advokatetiske reglers betydning.

Principalen er ansvarlig for, at autoriserede advokatfuldmægtige handler i overensstemmelse med disse regler. Principalen må således ikke pålægge sin fuldmægtig at

udvise en adfærd, der ville være i strid med disse regler, såfremt den udvistes af advokaten

selv.”

Der er tale om et hæftelsesansvar, som ikke forudsætter selvstændig culpa hos sagsøger.

Ad påregnelighed

Advokatnævnet fastholder, at advokat [indklagede] som principal er ansvarlig for advokatfuldmægtig [A] dispositioner. Det bestrides således, at handlingerne var så upåregnelige og ekstraordinære, at advokat [indklagede] er fritaget for principalansvaret.

Advokatnævnet gør i den forbindelse gældende, at advokatfuldmægtig [A] handlinger relaterer sig til hendes arbejde som advokatfuldmægtig, ligesom handlingerne relaterede sig til en retssag, som advokat [indklagede] havde ført. Advokatnævnet fastholder, at det for principalansvaret ikke har nogen betydning, at advokatfuldmægtigens tilsidesættelse af god advokatskik har fundet sted i advokatfuldmægtigens fritid.

Det kan i forhold til advokat [indklagede]s synspunkt om, at advokat [A]’ handlinger er foretaget efter, at advokat [indklagede] havde afsluttet behandlingen af den pågældende sag, bemærkes, at det for det første er helt udokumenteret, og for det andet ganske irrelevant for bedømmelsen af, hvorvidt advokatfuldmægtig [A] har tilsidesat god advokatskik. En advokats forpligtelse til at overholde god advokatskik er naturligvis ikke begrænset til kun at gælde i den periode, hvor advokaten aktuelt behandler en given sag.

Ad manglende anonymisering

Advokatnævnet fastholder, at advokatfuldmægtig [A] ytringer på Facebook, herunder offentliggørelsen af artiklerne og den ikke-anonymiserede dom, er i strid med god advokatskik.

Det forhold, at oplysningerne muligvis allerede var offentligt tilgængelige i andre sammenhænge ændrer ikke på, at advokatfuldmægtig [A] ytringer og offentliggørelser af såvel artikler som den ikke-anonymiserede dom på Facebook har udsat [klager] (og hendes datter) for unødige grove krænkelse. Advokatnævnet bemærker i den forbindelse, at offentliggørelse af oplysninger på Facebook generelt er egnede til at blive udbredt til en meget stor kreds af modtagere, og at disse modtagere stort set uden begrænsninger har mulighed for på Facebook eksempelvis at udtale sig negativt om [klager].

Ad sanktionen

Det gøres i forhold til sanktionen – en disciplinærbøde på kr. 40.000 – gældende, at sanktionen er så vel rimelig som proportional med overtrædelsens grove karakter, herunder flerheden af overtrædelser, og i øvrigt i overensstemmelse med Advokatnævnets praksis, idet det særligt bemærkes, at sanktionen er fastsat under hensyn til gentagelsesvirkningen af, at advokat [indklagede] tidligere er blevet idømt sanktioner for overtrædelse af god advokatskik (bilag H), jf. princippet i straffelovens § 81, nr. 1.

Om Advokatnævnets praksis vedrørende sanktionsfastsættelse har Højesterets i dom af 12. december 2017 i sag 237/2016 (U2018.1160H), blandt andet anført: "Prøvelsesordningen indebærer imidlertid efter Højesterets opfattelse ikke, at domstolene nødvendigvis skal tilsidesætte Advokatnævnets afgørelse, fordi der kan rejses en vis tvivl om nævnets vurdering. Domstolene må således særskilt vurdere, om der er fornødent grundlag for at tilsidesætte nævnets afgørelse.

Det ligger endvidere i prøvelsesordningen, at domstolene udtømmende kan prøve Advokatnævnets fastsættelse af sanktionen i den konkrete sag. Som fastslået i Højesterets dom af 13. november 2009 (UfR 2010.423) er en disciplinærbøde ikke en straf for et strafbart forhold, og som anført i Højesterets dom af 3. november 1999 (UfR 2000.307) kan en disciplinær sanktion i medfør af retsplejelovens § 147 c som følge af tilsidesættelse af god advokatskik ikke antages at være omfattet af artikel 7 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

om tiltale og straf for kriminelle forhold.

Det fremgår af Advokatnævnets praksis vedrørende sanktionsfastsættelsen bl.a., at der ikke tages hensyn til advokatens indtægtsforhold, at normalbøden ved førstegangsovertrædelse som udgangspunkt er 10.000 kr., og at der ved en grov overtrædelse af god advokatskik i førstegangstilfælde som udgangspunkt udmåles en bøde på 20.000 kr. Det fremgår endvidere af Advokatnævnets praksis, at afgørelser, der er truffet inden for de seneste fem år, tillægges gentagelsesvirkning, og at gentagelsesvirkningen betyder, at der normalt sker en fordobling i forhold til den seneste sanktion.

Højesteret finder ikke grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets ovennævnte praksis om sanktionsfastsættelsen. Domstolene må således ved sanktionsfastsættelsen i den konkrete sag tage hensyn hertil og vurdere, om der er fornødent grundlag for at ændre nævnets sanktionsfastsættelse.”

Det kan i forhold til disciplinærbødens størrelse og advokat [indklagede]s bemærkninger til spørgsmålet om gentagelsesvirkning bemærkes, at disciplinærbøden ikke blot er fastsat under hensyntagen til, at advokat [indklagede] tidligere er blevet pålagt en sanktion for tilsidesættelse af god advokatskik, men at sanktionen også er fastsat på baggrund af forholdets grovhed og flerhed af tilsidesættelser af god advokatskik.

Advokatnævnet gør på den baggrund gældende, at der ikke i nærværende sag foreligger fornødne holdepunkter for tilsidesætte Advokatnævnets skøn i forbindelse med sanktions-fast-sættelsen, og at Advokatnævnets kendelse derfor skal stadfæstes.
...”

Rettens begrundelse og resultat

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at der fra advokat [indklagede]s arbejdshjemmeside henvises til facebookgruppen "[gruppenavn]". Det lægges endvidere til grund, at advokat [indklagede] administrerer facebookgruppen, og at advokatfuldmægtig [A], i sin egenskab af ansat advokatfuldmægtig, er ordstyrer i gruppen.

Det er ubestridt, at [A] i anledning af sagen ved [byretten], hvor hun havde repræsenteret sælgeren af en pony, skrev to artikler i [magasin], hvor sagen blev omtalt, at artiklerne blev offentliggjort på facebookgruppen [gruppenavn], og at [A] klient lagde en video af køberens datter på Facebookgruppen, hvilket medførte en debat om sagen og flere delinger, herunder med flere indlæg fra advokatfuldmægtig [A].

Det er ligeledes ubestridt, at advokatfuldmægtig [A] den 24. september 2017 på Facebook offentliggjorde dommen fra [byretten] i uanonymiseret form således, at køberens, [klager], navn og adresse fremgik. Efter [A] forklaring lægger retten til grund, at offentliggørelse af dommen uden anonymisering skete med fuldt overlæg fra [A] side.

Retten finder i lighed med Advokatnævnet, at de fremsatte ytringer om sagen og om [klager] og hendes datter, som efter offentliggørelsen af dommen har gjort en bred kreds af facebookbrugere i stand til at identificere [klager] og hendes datter, var af unødigt krænkende karakter, og at [A] er gået langt videre end berettiget og dermed groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Retten finder, at advokat [indklagede], som principal for advokatfuldmægtig [A] må bære ansvaret herfor. Den omstændighed, at de fremsatte ytringer og offentliggørelsen af dommen skete i advokatfuldmægtig [A] fritid, kan ikke medføre en anden vurdering. Retten lægger herved vægt på, at principalansvaret ikke alene er begrænset til arbejdstiden, og at [A] ytringer mv. blev fremsat i direkte forlængelse af hendes arbejde som advokatfuldmægtig og på en facebookside, som hun var ordstyrer for netop i kraft af sin ansættelse hos advokat [indklagede].

Det tiltrædes på denne baggrund, at advokat [indklagede] groft har tilsidesat god advokatskik.

Herefter, og da der er tale om en grov tilsidesættelse af de advokatetiske regler, og da advokat [indklagede] ved Advokatnævnets kendelse af 15. december 2015 blev pålagt en bøde på 10.000 kr., der tillægges gentagelsesvirkning, finder retten ikke grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets fastsættelse af bødens størrelse. Advokatnævnets kendelse stadfæstes derfor.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 14.000 kr. Det er oplyst, at Advokatnævnet er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Advokatnævnets kendelse af 23. marts 2018 stadfæstes.

Advokat [indklagede] skal inden 14 dage til Advokatnævnet betale sagsomkostninger med 14.000 kr.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.